

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 28C/212/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213226474
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kolesár
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7213226474.2

Rozhodnutie

Okresný súd Košice II, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, proti odporcovi: E. H., bytom T. XX, Košice, nar. X.XX.XXXX, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, Košice, v konaní o zaplatenie 1.586,07 Eur s príslušenstvom, o návrhu odporcu na obnovu konania, vedeného pred tunajším súdom pod sp. zn. 19Ro/103/2010, rozhodol

rozhodol:

Návrh na obnovu konania odporcu z a m i e t a .

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 290,88 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu navrhovateľa: Bobák, Bollová a spol., s.r.o.

odôvodnenie:

Platobným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 19Ro/103/2010 zo dňa 14.4.2010, bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.586,07 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 10% ročne od 2.6.2009 do zaplatenia a nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 95,- Eur. Nakoľko bol platobný rozkaz obom účastníkom riadne doručený a odporca proti nemu nepodal odpor, nadobudol právoplatnosť dňa 11.5.2010. Z obsahu spisu vedeného v tejto právnej veci je zrejmé, že súd vydal platobný rozkaz na základe návrhu na začatie konania navrhovateľa, z opisu rozhodujúcich skutočností vyplýva, že odporcovi uložená povinnosť zodpovedala jeho záväzkom z právnych vzťahov založených medzi účastníkmi Zmluvou o pripojení č. A2092471 zo dňa 23.11.2005, v znení dodatku zo dňa 7.11.2007 k uvedenej zmluve a Zmluvou o pripojení č. A3560287 zo dňa 9.1.2008, v znení dodatku z rovnakého dňa k uvedenej zmluve a predstavovala čo do sumy spolu 756,22 Eur odporcom nezaplatenú cenu a poplatky za telekomunikačné služby, poskytnuté mu navrhovateľom na základe oboch zmlúv o pripojení, tak ako boli tieto postupne vyúčtované faktúrou č. 8030478087, splatnou dňa 2.10.2008 na sumu 97,03 Eur, faktúrou č. 8777519704, splatnou dňa 2.10.2008 na sumu 23,25 Eur, faktúrou č. 8030961003, splatnou dňa 30.10.2008 na sumu 75,86 Eur, faktúrou č. 8777985822, splatnou dňa 30.10.2008 na sumu 384,40 Eur, faktúrou č. 8031446700, splatnou dňa 2.12.2008 na sumu 66,22 Eur a faktúrou č. 8778454620, splatnou dňa 2.12.2008 na sumu 109,46 Eur a čo do sumy spolu 829,85 Eur zmluvnú pokutu, dohodnutú účastníkmi pre prípad porušenia zmluvných povinností odporcom v oboch dodatkoch k zmluvám o pripojení.

Odporca napadol právoplatný platobný rozkaz návrhom na obnovu konania, podaným na súde dňa 21.10.2013, prípustnosť ktorého odvodzoval od ust. § 228 ods. 1 písm. a) a písm. e) O.s.p. V návrhu tvrdil, že je tu nová skutočnosť, ktorú nemohol použiť v pôvodnom konaní, ktorou je zistenie, že pri vydaní platobného rozkazu súd neaplikoval zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a odporcu považoval za podnikateľa, uzatvárajúceho zmluvu podľa Obchodného zákonníka a nie ako subjekt spotrebiteľského práva a v tejto súvislosti poukázal tiež na existenciu iných rozhodnutí vnútroštátnych súdov (Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/113/2010 zo dňa 20.9.2011, Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15C/7/2011

zo dňa 14.3.2011, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/137/2010 zo dňa 29.6.2011, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/136/2010 zo dňa 9.5.2011 a Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C/112/2010 zo dňa 16.8.2010), ktorými došlo k posúdeniu navrhovateľom uplatňovanej zmluvnej pokuty z obdobných právnych vzťahov ako nedôvodnej, vzhľadom na neprijateľnosť a tým neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute v dodatkoch k zmluvách o pripojení. Prípustnosť obnovy konania odôvodnil navrhovateľ tiež poukazom na rozpor napadnutého platobného rozkazu s rozhodnutiami Súdneho dvora Európskych spoločností, a to s rozsudkom z 27.6.2000 č. C-240 až C-244 (Océano Grupo Editorial SA), s rozsudkom zo dňa 21.11.2002 č. C-473/00 (Cofidis SA) a s rozsudkom zo dňa 14.6.2012 č. C-618/10 (Banco Espanol de Crédito SA), ktorými vo svojej podstate bola konštatovaná povinnosť vnútroštátnych súdov z úradnej povinnosti (i v skrátenej konaní) preskúmať podmienky v spotrebiteľských zmluvách a pri rozhodovaní z neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách nevychádzať. Včasnosť podania návrhu na obnovu konania odporcu v návrhu odôvodnil skutočnosťou, že o dôvodoch obnovy konania sa dozvedel v čase udelenia plnomocenstva advokátovi na zastupovanie v konaní, k čomu došlo podľa obsahu spisu dňa 24.7.2013.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení s obnovou konania nesúhlasil. Na svoju obranu v podstatnom tvrdil, že rozhodnutia vnútroštátnych súdov, existenciou ktorých navrhovateľ odôvodňoval prípustnosť dovolania podľa ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p., boli vydané až po návrhu na obnovu konania napadnutom platobným rozkaze, pričom žiadne z týchto rozhodnutí neriešilo otázku, majúcu predbežnú povahu vo vzťahu k prejednávanej veci. Navrhovateľ v tejto súvislosti argumentoval, že odlišné rozhodnutie iného všeobecného súdu samo o sebe nepredstavuje dôvod pre obnovu konania podľa ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p., poznamenal v tejto súvislosti, že rozhodovacia prax súdov pri posudzovaní otázky prijateľnosti zmluvnej pokuty, formulárove dojednávanej navrhovateľom so spotrebiteľmi, nie je jednotná, poukázal v tomto zmysle na nezáväznosť rozhodnutia súdu, ktorým došlo k vyhláseniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky pre iné súdy v iných veciach (v tejto súvislosti upriamil pozornosť na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/60/2011) a tiež i na existenciu takých rozhodnutí súdov, ktorými zmluvná pokuta za neprijateľnú považovaná nebola (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/39/2011 zo dňa 15.6.2011 a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/21/2012 zo dňa 3.5.2012). V priebehu konania navrhovateľ namietal i existenciu dôvodu prípustnosti obnovy konania podľa ust. § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p., dôvodiac neexistenciou takého rozhodnutia Súdneho dvora Európskych spoločností, ktoré by sa týkalo konkrétne posudzovanej právnej veci účastníkov.

Na prejednanie návrhu na obnovu konania odporcu súd nariadil pojednávanie na deň 26.6.2014. Napriek riadnemu a včasnému predvolaniu sa tohto pojednávania nezúčastnil právny zástupca odporcu, ktorý svoju neprítomnosť navyše neospravedlnil. Za tohto stavu súd s použitím ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 232 ods. 2 návrh na obnovu konania prejednal a rozhodol o ňom na pojednávaní dňa 26.6.2014 v neprítomnosti právneho zástupcu odporcu.

Podľa ust. § 228 O.s.p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu priviesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu priviesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu, d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením, e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločností alebo iného orgánu Európskych spoločností, f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie. (2) Návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz. (3) Návrh na obnovu konania má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) obsahovať označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha.

Podľa ust. § 229 O.s.p., obnova nie je prípustná proti rozsudkom a) ktorými sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že tu nie je; b) ktorých zrušenie alebo zmenu možno dosiahnuť inak.

Podľa ust. § 230 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. (2) Po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávnych predpisov zrušený, b) § 228 ods. 1 písm. a) alebo b), ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, c) § 228 ods. 1 písm. c), d) § 228 ods. 1 písm. d), e) § 228 ods. 1 písm. e). (3) Navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

Podľa ust. § 234 ods. 1 O.s.p., návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí.

Vychádzajúc z uvedených skutočností a z citovanej právnej úpravy, posúdil súd návrh na obnovu konania odporcu ako nedôvodný. Vo svojich úvahách vedúcich k tomuto záveru súd z pohľadu uplatneného dôvodu pre obnovu konania podľa ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. vo všeobecnosti vyšiel z toho, že dôvodom procesnej prípustnosti obnovy konania podľa tohto ustanovenia zákona nie je len vecná nesprávnosť rozhodnutia (por. uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 83/99 uverejnený v periodiku ZSP 15/2000), z čoho je možné ďalej vyvodiť, že ani v prípade ak by obnovou napadnuté rozhodnutie spočívalo na odlišnom spôsobe posúdenia právnych otázok oproti iným, v tom čase už existujúcim, rozhodnutiam všeobecných súdov v obdobných veciach, samo o sebe to dôvod prípustnosti obnovy konania nezakladá. Rovnako ani iný spôsob posúdenia totožnej právnej otázky neskorším rozhodnutím všeobecného súdu vydaným v inej veci, nečiní z takéhoto rozhodnutia dôvod zakladajúci prípustnosť obnovy konania podľa ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. (por. RČR 48/2000). Existencia rozhodnutia, bez ohľadu na to, či bolo vydané pre obnovou napadnutým rozhodnutím alebo neskôr, zakladá dôvod prípustnosti obnovy konania len v prípade, ak takýmto rozhodnutím príslušného orgánu bol súd pri rozhodovaní viazaný alebo v prípade ak takýmto rozhodnutím príslušného orgánu neskôr došlo k odchylnému vyriešeniu otázky predbežného charakteru. Existenciou takýchto rozhodnutí však v danom prípade odporca svoj návrh na obnovu konania neodôvodnil. V odporcom uvádzaných rozhodnutiach iných vnútroštátnych súdov sa totiž neriešila otázka, ktorá bola (odlišne vyriešená) alebo mala byť podkladom pre napadnuté rozhodnutie a preto spôsob právneho posúdenia primeranosti dojednania o zmluvnej pokute v týchto iných právnych veciach predstavuje len vyjadrený právny názor súdov v individuálnych veciach, ktorý pre súdy v iných konaniach, i keď v obdobných veciach, nie je záväzný. Nepochybným prejavom toho je i v súčasnosti prevládajúca názorová pluralita súdov pri posudzovaní prijateľnosti dojednania o zmluvnej pokute v zmluvách o pripojení, uzatváraných navrhovateľom s inými osobami v hmotnoprávnom postavení spotrebiteľa tiež v čase, kedy rovnaké zmluvy boli uzatvorené medzi účastníkmi. Vo svojich úvahách vedúcich k záveru o nenaplnení dôvodu procesnej prípustnosti obnovy konania podľa ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. vo všeobecnosti vyšiel z toho, že rozhodnutie Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev zakladá dôvod prípustnosti obnovy konania len vtedy, keď sa týka rovnakej veci ako obnovou napadnuté rozhodnutie alebo ak odlišne, hoc vo veci inej, rieši otázku, majúcu na spôsob právneho posúdenia veci v pôvodnom konaní dosah. Odporcom uvedené rozhodnutia Súdneho dvora Európskych spoločenstiev sa však ani netýkali sporovej veci účastníkov a vo svojom obsahu sa ani len marginálne nezaoberali otázkou prijateľnosti zmluvných pokút dojednaných navrhovateľom so spotrebiteľmi. Ani iné takéto rozhodnutie Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev, ktoré by bolo v rozpore s obnovou napadnutým platobným rozkazom, súdu nie je známe. Riadiac sa týmito úvahami súd návrh na obnovu konania odporcu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol v nadväznosti na ust. § 232 ods. 2 O.s.p. podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Priznaná náhrada trov konania pozostáva z náhrady odmeny a náhrady hotových výdavkov advokáta, podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, ktorý navrhovateľa v konaní zastupoval. Za úkony právnej služby advokáta, zastupujúceho navrhovateľa v konaní súd vychádzajúc z ust. § 9 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, v zmysle ktorého sa základná sadzba tarifnej odmeny stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu

úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, v spojení s ust. § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov určujúcim základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa tarifnej hodnoty veci a v spojení s ust. 14 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov druhovo vymedzujúcim jednotlivé úkony právnej služby za ktoré patrí advokátovi odmena, priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu ich vyčíslenia advokátom, za tieto úkony právnej služby advokáta: prevzatie a príprava zastúpenia dňa 7.3.2014 v sume 61,87 Eur, písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej (vyjadrenie k návrhu na obnovu konania zo dňa 14.3.2014) v sume 61,87 Eur a účasť na pojednávaní dňa 26.6.2014 v sume 61,87 Eur. V súlade s ust. § 16 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, súd priznal navrhovateľovi proti odporcovi za úkony právnej služby advokáta, zastupujúceho navrhovateľa v konaní náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu (režijný paušál) vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý z úkonov právnej služby takto: prevzatie a príprava zastúpenia dňa 7.3.2014 v sume 8,04 Eur, písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej (vyjadrenie k návrhu na obnovu konania zo dňa 14.3.2014) v sume 8,04 Eur a účasť na pojednávaní dňa 26.6.2014 v sume 8,04 Eur. V súlade s ust. § 15 písm. a) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z., v znení neskorších zmien a doplnkov súd priznal navrhovateľovi náhradu výdavkov vynaložených jej právnym zástupcom na cestu na pojednávanie dňa 26.6.2014 osobným motorovým vozidlom Volkswagen Golf, EČV PO 753EK. Priemerná spotreba motorového vozidla použitého na dopravu predstavuje podľa technického preukazu č. NA 271901 5,5l/100km. Priemerná cena 1l benzínu BA 95 (zistená z internetového portálu Benzin.sk), predstavovala 1,515 Eur. Vzdialenosť medzi miestom sídla právneho zástupcu navrhovateľky (Humenné) a miestom sídla súdu predstavuje 36 km. Za cestu pojednávanie dňa 26.6.2014 advokátom súd priznal navrhovateľovi náhradu za spotrebované PHM v sume 5,87 Eur (nižšej) vyúčtovanej právnym zástupcom navrhovateľa. V súlade s ust. § 15 písm. b) v spojení s ust. § 17 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. súd priznal navrhovateľovi náhradu za stratu času advokáta cestou z Prešova do Košíc a späť dňa 26.6.2014 za 2 polhodiny po 13,40 Eur v sume 26,80 Eur. V súlade s ust. § 18 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. sa zvyšuje priznaná odmena a náhrady za úkony právnej služby advokáta, zastupujúceho navrhovateľa v konaní spolu v sume 242,40 Eur o daň z pridanej hodnoty v percentuálnej výške 20% a predstavuje tak 290,88 Eur

O povinnosti odporcu nahradiť navrhovateľovi trovy konania na účet advokáta, ktorý navrhovateľa zastupoval, súd rozhodol podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Košice II.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

V Košiciach 26. júna 2014